

18. Nunc stupebunt naves in die pavoris tui: & turbabuntur insulæ in mari, eò quòd nullus egrediatur ex te.

19. Quia hæc dicit Dominus Deus: Cum dederò te urbem desolatam sicut civitates, quæ non habitantur: & adduxero super te abyssum, & operuerint te aquæ multæ:

20. Et detraxero te cum his, qui descendunt in lacum ad populum sempiternum, & collocavero te in terra novissima sicut solitudines veteres cum his, qui deducuntur in lacum, ut non habiteris: porro cum dederò gloriam in terra viventium,

21. in nihilum redigam te, & non eris, & requisita non invenieris ultrà in sempiternum, dicit Dominus Deus.

CAPUT XXVII.

Tyri urbis maritima ac opulentissima ruina defletur, enarratis mercibus quæ à quaque regione ad eam deferri solent.

Eodem
anno M.
3416.
Ant. Chr.
588.

1. **E**T factum est verbum Domini ad me, dicens:

2. Tu ergo fili hominis assume super Tyrum lamentum:

3. Et dices Tyro, quæ habitat in introitu maris, negotiationi populorum ad insulas multas: Hæc dicit Dominus Deus: O Tyre, tu dixisti: Perfecti decòris ego sum,

4. & in corde maris sita. Finitimi tui, qui te edificaverunt, impleverunt decòrem tuum:

5. abietibus de Sanir extruxerunt te cum omnibus tabularis maris: cedrum de Libano tulerunt ut facerent tibi malum.

6. Quercus de Basan dolaverunt in remos tuos: & transtra tua fecerunt tibi ex èbore Indico, & prætoriola de insulis Italiae.

7. Byssus varia de Ægypto texta est tibi in velum ut poneretur in malo: hyacinthus, & purpura de insulis Elifa facta sunt operimentum tuum.

8. Habitatores Sidonis, & Aradij fuerunt rémiges tui: sapientes tui, Tyre, facti sunt gubernatores tui.

9. Senes Giblij, & prudentes eius habuerunt nautas ad ministerium variæ suppellectilis tuæ: omnes naves maris, & nautæ earum fuerunt in populo negotiationis tuæ.

10. Perfæ, & Lydii, & Libyes erant in

exercitu tuo viri bellatores tui: clypeum, & galeam suspenderunt in te pro ornatu tuo.

11. Filii Aradij cum exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu: sed & Pigmaei, qui erant in turribus tuis, phæretas suas suspenderunt in muris tuis per gyrum: ipsi compleverunt pulchritudinem tuam.

12. Chartaginenses negotiatores tui, à multitudine cunctarum divitiarum, argento, ferro, stanno, plumboque repleverunt nundinas tuas.

13. Græcia, Thubal, & Mofoch, ipsi insitiores tui: mancipia, & vasa ærea advexerunt populo tuo.

14. De domo Thogorma, equos, & equites, & mulos adduxerunt ad forum tuum.

15. Filii Dedan negotiatores tui: insulæ multæ negotiatio manûs tuæ: dentes eburneos, & hebeninos commutaverunt in pretio tuo.

16. Syrus negotiator tuus propter multitudinem operum tuorum, gemmam, & purpuram, & scutulata, & byssum, & sericum, & chodchod proposuerunt in mercatu tuo.

17. Iuda & terra Israël ipsi insitiores tui in frumento primo, balsamum, & mel, & oleum, & resinam proposuerunt in nundinis tuis.

18. Damascenus negotiator tuus in multitudine operum tuorum, in multitudine diversarum opum, in vino pingui, in lanis coloris optimi.

19. Dan, & Græcia, & Mosel in nundinis tuis proposuerunt ferrum fabrefactum: stacte, & calamus in negotiatione tua.

20. Dedan insitiores tui in tapetibus ad sedendum.

21. Arabia, & universi principes Cedar, ipsi negotiatores manûs tuæ: cum agnis, & arietibus, & hædis venerunt ad te negotiatores tui.

22. Venditores Saba, & Reema, ipsi negotiatores tui: cum universis primis aromatibus, & lapide pretioso, & auro, quod proposuerunt in mercatu tuo.

23. Haran, & Chene, & Eden negotiatores tui: Saba, Assur, & Chelmad venditores tui.

24. ipsi negotiatores tui multifariam involucris hyacinthi, & polymitorum, gazarumque pretiosarum, quæ obvoluntæ, & astrictæ erant funibus: cedros quoque habebant in negotiationibus tuis.

25. Na-

25. Naves maris, principes tui in negotiatione tua: & repleta es, & glorificata nimis in corde maris.

26. In aquis multis adduxerunt te rémiges tui: ventus auster contrivit te in corde maris.

27. Divitiæ tuæ, & thesauri tui, & multiplex instrumentum tuum, nautæ tui & gubernatores tui, qui tenebant supellectilem tuam, & populo tuo præerant: viri quoque bellatores tui, qui erant in te cum universa multitudine tua, quæ est in medio tui: cadent in corde maris in die ruinæ tuæ.

28. A sonitu clamoris gubernatorum tuorum conturbabuntur classes:

29. Et descendunt de navibus suis omnes, qui tenebant remum: nautæ, & universi gubernatores maris in terra stabunt:

30. & eiulabunt super te voce magna, & clamabunt amarè: & superiacient pulverem capitibus suis, & cinere conspergentur.

31. Et radent super te calvitium, & accingentur ciliciis: & plorabunt te in amaritudine animæ ploratu amarissimo.

32. Et assument super te carmen lûgubre, & plangent te: Quæ est ut Tyrus, quæ obtulit in medio maris?

33. Quæ in exitu negotiationum tuarum de mari implesti populos multos: in multitudine divitiarum tuarum, & populorum tuorum ditasti reges terræ.

34. Nunc contrita es à mari, in profundis aquarum opes tuæ, & omnis multitudo tua, quæ erat in medio tui, ceciderunt.

35. Universi habitatores insularum obstupuerunt super te: & reges earum omnes tempestate percussî mutaverunt vultus.

36. Negotiatores populorum sibilaverunt super te: ad nihilum deducta es, & non eris usque in perpetuum.

CAPUT XXVIII.

Ruina regis Tyri, maximâ gloriâ prius exaltati, ob nimiam ipsius superbiam aliâque iniquitates: similiter & vastatio Sidonis, ac reductio filiorum Israël in terram suam, vastatis ipsorum inimicis.

Eodem
ann. 3416.

1. **E**T factus est sermo Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis, dic principi Tyri: Hæc dicit Dominus Deus: Eò quòd elevatum est cor tuum, & dixisti: Deus ego sum, & in cathedra Dei sedi in corde maris:

cum sis homo, & non Deus, & dedisti cor tuum quasi cor Dei.

3. Ecce sapientior es tu Daniele: omne secretum non est absconditum à te.

4. In sapientia & prudentia tua fecisti tibi fortitudinem: & acquisisti aurum, & argentum in thesauris tuis.

5. In multitudine sapientiæ tuæ, & in negotiatione tua multiplicasti tibi fortitudinem: & elevatum est cor tuum in robore tuo.

6. Propterea hæc dicit Dominus Deus: Eò quòd elevatum est cor tuum quasi cor Dei:

7. idcirco ecce ego adducam super te alienos robustissimos Gentium: & nudabunt gladios suos super pulchritudinem sapientiæ tuæ, & polluent decòrem tuum.

8. Interficient, & detrahent te: & morieris in interitu occisorum in corde maris.

9. Numquid dicens loqueris: Deus ego sum, coram interficientibus te: cum sis homo, & non Deus, in manu occidentium te?

10. Morte incircumcisorum morieris in manu alienorum: quia ego locutus sum, ait Dominus Deus.

11. Et factus est sermo Domini ad me, dicens: Fili hominis leva planctum super regem Tyri:

12. & dices ei: Hæc dicit Dominus Deus: Tu signaculum similitudinis, plenus sapientiâ, & perfectus decòre,

13. in deliciis paradisi Dei fuisti: omnis lapis pretiosus operimentum tuum: sardius, topazius, & iaspis, chrysolithus, & onyx, & berillus, sapphirus, & carbunculus, & smaragdus: aurum opus decòris tui: & foramina tua in die, quæ conditus es, præparata sunt.

14. Tu cherub extentus, & protegens, & posui te in monte sancto Dei, in medio lapidum ignitorum ambulasti.

15. Perfectus in viis tuis à die conditionis tuæ, donec inventa est iniquitas in te.

16. In multitudine negotiationis tuæ repleta sunt interiora tua iniquitate, & peccasti: & eieci te de monte Dei, & perdidisti te ó cherub protegens, de medio lapidum ignitorum.

17. Et elevatum est cor tuum in decòre tuo: perdidisti sapientiam tuam in decòre tuo, in terram proieci te: ante faciem regum dedi te ut cernerent te.

18. In multitudine iniquitatum tuarum, & iniquitate negotiationis tuæ polluisti sanctificationem tuam: producam ergo ignem de

de

de medio tui, qui comedat te, & dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium videntium te.

19. Omnes, qui viderint te in Gentibus, obstupescant super te: nihili factus es, & non eris in perpetuum.

20. Et factus est sermo Domini ad me, dicens.

21. Fili hominis pone faciem tuam contra Sidonem: & prophetabis de ea,

22. & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad te Sidon, & glorificabor in medio tui: & scient quia ego Dominus, cum fecero in ea iudicia, & sanctificatus fuero in ea.

23. Et immittam ei pestilentiam, & sanguinem in plateis eius: & corrueat interfecti in medio eius gladio per circuitum: & scient quia ego Dominus.

24. Et non erit ultra domui Israël offendiculum amaritudinis, & spina dolorem inferens undique per circuitum eorum, qui adversantur eis: & scient quia ego Dominus Deus.

25. Hæc dicit Dominus Deus: Quando congregavero domum Israël de populis, in quibus dispersi sunt, sanctificabor in eis coram Gentibus: & habitabunt in terra sua, quam dedi servo meo Iacob.

26. Et habitabunt in ea securi: & ædificabunt domos, & plantabunt vineas, & habitabunt confidenter, cum fecero iudicia in omnibus, qui adversantur eis per circuitum: & scient quia ego Dominus Deus eorum.

CAPUT XXIX.

Adversus regem Ægypti ac regnum eius, in solitudinem redigendum, post 40. tamen annos revocandum, licet non ad pristinam gloriam. Terra Ægypti datur Nabuchodonosor, eo quod cum suo exercitu laboraverit devastando Tyrum.

* A de-
portatione
Iechoniæ,
ut sit
Anno M.
3415.
Ant. Chr.
589.
† Ephre
sive
de
quo
37. 3. &
44. 10.
*Hic enim

1. **I**N anno decimo, * decimo mense, undecimâ die mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis pone faciem tuam contra Pharaonem † regem Ægypti, & prophetabis de eo, & de Ægypto universa:

3. Lóquere, & dices: Hæc dicit Dominus Deus: Ecce * ego ad te Pharaon rex Ægypti, draco magne, qui cubas in medio fluminum tuorum, & dices: Meus est fluvius, & ego feci memetipsum.

4. Et ponam frenum in maxillis tuis: &

agglutinabo pisces fluminum tuorum squamis tuis: & extraham te de medio fluminum tuorum, & universi pisces tui squamis tuis adhærebunt.

5. Et projiciam te in desertum, & omnes pisces fluminis tui: super faciem terræ cades, non colligêris, neque congregaberis: bestiis terræ, & volatilibus cæli dedi te ad devorandum:

6. Et scient omnes habitatores Ægypti quia ego Dominus: * pro eo quod fuisti baculus arundineus domui Israël.

7. Quando apprehenderunt te manu, & confractus es, & lacerasti omnem humerum eorum: & innitentibus eis super te, comminutus es, & dissolvisti omnes renes eorum.

8. Propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego adducam super te gladium: * & interficiam de te hominem, & iumentum.

9. Et erit Terra Ægypti in desertum, & in solitudinem: & scient quia ego Dominus: pro eo quod dixeris: Fluvius meus est, & ego feci eum.

10. Idcirco ecce ego ad te, & ad flumina tua: daboque Terram Ægypti in solitudines, gladio dissipatam, à turre Syenes, usque ad terminos Æthiopiæ.

11. Non pertransibit eam pes hominis, neque pes iumenti gradietur in ea: & non habitabitur quadraginta annis.

12. Daboque Terram Ægypti desertam in medio terrarum desertarum, & civitates eius in medio urbium subversarum, & erunt desolatae quadraginta annis: & dispergam Ægyptios in nationes, & ventilabo eos in terras.

13. Quia hæc dicit Dominus Deus: Post finem quadraginta annorum congregabo Ægyptum de populis, in quibus dispersi fuerant.

14. Et reducam captivitatem Ægypti, & collocabo eos in terra Phathurés, in terra nativitatis suæ: & erunt ibi in regnum humile:

15. inter cetera regna erit humillima, & non elevabitur ultra super nationes, & imminuam eos ne imperent Gentibus.

16. Neque erunt ultra domui Israël in confidentia, docentes iniquitatem, ut fugiant, & sequantur eos: & scient quia ego Dominus Deus.

17. Et factum est in vigesimo & septimo anno, * in primo, in una mensis: factum est verbum Domini ad me, dicens:

18. Fili hominis Nabuchodonosor rex Babylonis servire fecit exercitum suum

in ea persuasione fuit, ut ne Deum quidem sibi regnum adimere posse putaret.

Herodot.

l. 2.

* Isai. 36.

6.

* Primum Cyrenæorum qui instructa apud Isara acie Lybicos & Ægyptios ita profligarunt, ut pauci in Ægyptum redirent.

Quâ de re Ægyptii succensentes Apriæ sive Vaphræ, ab eo desciverunt, arbitrati se in apertam perniciem ab illo fuisse demissos.

Herodot.

& Diod.

Sic.

Deinde Chaldæorum totam Ægyptum, post receptam Tyrum, devastantium.

Jer. 42. 16.

* Ann. M.

3432.

Ant. Chr.

572.

fer-

servitute magnâ adversus Tyrum: omne caput decalvatum, & omnis humerus depilatus est: & merces non est reddita ei, neque exercitui eius de Tyro pro servitute, quâ servivit mihi adversus eam.

19. Propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego dabo Nabuchodonosor regem Babylonis in Terra Ægypti: * & accipiet multitudinem eius, & deprædabitur manubias eius, & diripiet spolia eius: & erit merces exercitui illius,

20. & operi, quo servivit adversus eam: dedi ei Terram Ægypti, pro eo quod laboraverit mihi, ait Dominus Deus.

21. In die illo pullulabit cornu domui Israël, & tibi dabo apertum os in medio eorum: & scient quia ego Dominus.

CAPUT XXX.

Omnes urbes Ægypti per Regem Babylonis vastabuntur.

V. Jer. 43.
& 44. &
46.

1. **E**T factum est verbum Domini ad me, dicens:

2. Fili hominis propheta, & dic: Hæc dicit Dominus Deus: Ululate, væ, væ dicit:

3. quia iuxta est dies, & appropinquat dies Domini: dies nubis, tempus Gentium erit.

4. Et veniet gladius in Ægyptum: & erit pavor in Æthiopia, cum ceciderint vulnerati in Ægypto, & ablata fuerit multitudo illius, & destructa fundamenta eius.

5. Æthiopia, & Libya, & Lydi, & omne reliquum vulgus, & Chub, & filii terræ fœderis, cum eis gladio cadent.

6. Hæc dicit Dominus Deus: Et corrueat fulcipes Ægyptum, & destruetur superbia imperij eius: à turre Syenes gladio cadent in ea, ait Dominus Deus exercituum.

7. & dissipabuntur in medio terrarum desolataram, & urbes eius in medio civitatum desolataram erunt.

8. Et scient quia ego Dominus: cum dederò ignem in Ægypto, & attriti fuerint omnes auxiliares eius.

9. In die illa egredientur nuntii à facie mea in trieribus ad conterendam Æthiopiæ confidentiam, & erit pavor in eis in die Ægypti, quia absque dubio veniet.

10. Hæc dicit Dominus Deus: cessare faciam multitudinem Ægypti in manu Nabuchodonosor regis Babylonis.

11. Ipse & populus eius cum eo fortissimi Gentium adducentur ad disperdendam terram: & evaginabunt gladios suos super Ægyptum: & implebunt terram interfectis.

12. Et faciam alveos fluminum aridos, & tradam terram in manus pessimorum: & dissipabo terram, & plenitudinem eius manu alienorum, ego Dominus locutus sum.

13. * Hæc dicit Dominus Deus: Et disperdam simulachra, & cessare faciam idola de Memphis: & dux de Terra Ægypti non erit amplius: & dabo terram in Terra Ægypti.

14. Et disperdam terram Phathures, & dabo ignem in Taphnis, & faciam iudicia in Alexandria.

15. Et effundam indignationem meam super Pelusium robur Ægypti, & interficiam multitudinem Alexandriae,

16. & dabo ignem in Ægypto: quasi parturiens dolebit Pelusium, & Alexandria erit dissipata, & in Memphis angustia quotidiana.

17. Iuvenes Heliopoleos, & Bubasti gladio cadent, & ipsæ captivæ ducentur.

18. Et in Taphnis nigrescet dies, cum contrivero ibi sceptrum Ægypti, & defecerit in ea superbia potentia eius: ipsam nubes operiet, filia autem eius in captivitatem ducentur.

19. Et iudicia faciam in Ægypto: & scient quia ego Dominus.

20. Et factum est in undecimo * anno, in primo mense, in septima mensis, factum est verbum Domini ad me, dicens: 21. Fili hominis brachium Pharaonis regis Ægypti confrigi: & ecce non est obvolutum ut restitueretur ei sanitas, ut ligaretur pannis, & fasciaretur linteolis, ut recepto robore posset tenere gladium.

22. Propterea hæc dicit Dominus Deus: Ecce ego ad Pharaonem regem Ægypti, & comminuam brachium eius forte, sed confractum: & dejiciam gladium de manu eius:

23. & dispergam Ægyptum in Gentibus, & ventilabo eos in terris.

24. Et confortabo brachia regis Babylonis, daboque gladium meum in manu eius: & confringam brachia Pharaonis, & gement gemitibus interfecti coram facie eius.

25. Et confortabo brachia regis Babylonis, & brachia Pharaonis concident: & scient quia ego Dominus, cum dederò gla-

gla-